

[Madsen-Mygdal.]

Endvidere er der det at sige, at disse Bevillinger er altid givet enten ved særlig Lov eller paa Finansloven, aldrig har man staaet overfor det, at man knytter disse Bevillinger til den gamle Husmandslov eller til Bestemmelserne om dens Forlængelse og knytter dem til den paa en saadan Maade, at det er en Betingelse for, at man overhovedet vil fortsætte denne Lovgivning, der angaar den private Udstykning.

Det er en baade formelt og reelt uheldig Sammenkædning af de to Udstykningslove, som Regeringen her vil forsøge paa, og det er en Fremgangsmaade, som aldrig tidligere har været anvendt. Og Hensigten er jo ganske tydelig. Man truer med at standse hele den private Udstykning, hvis ikke denne favoriserede Statsoprettelse af Fæstebrug kan forceres frem i et endnu hurtigere Tempo.

Vi har fra Venstres Side ikke noget imod, at der stilles Penge til Raadighed til Jordkøb fra Statens Side. Vi har endogsaa i det Forslag, som vi har stillet i Udvalget, og som for øvrigt er offentlig bekendt, tilbudt et aarligt Beløb til dette Formaal, et Beløb, der er meget større, omtrent dobbelt saa stort som det, der her er bragt i Forslag; men vi har gjort det paa det Grundlag, som jeg føler mig overbevist om, at et overvejende Flertal af Befolkningen med os vil finde selvfølgeligt, at den Jord, som Staten køber, skal kunne anvendes baade til Selveje og Fæste efter Ansøgerens eget fri Valg, og saaledes at der ikke knyttes særlige Fordele af nogen Art til den ene af disse to Besiddelsesformer paa den andens Bekostning.

Dette Forslag, som vi har stillet, og som Regeringspartierne ikke vil eller ikke tør gaa ind paa, det er det, vi nu har stillet som Underændringsforslag til Ministerens Ændringsforslag om de 4 Mill. Kr., skønt vi altsaa principielt maa hævde, at dette Ændringsforslag og for saa vidt ogsaa Underændringsforslaget slet ikke hører hjemme i dette Forslag. Hvis det høje Ting her vil vedtage Underændringsforslaget, er vi rede til at stemme for de 4 Mill. Kr.; men bliver vort Underændringsforslag forkastet, saa vil vi stemme imod det af Ministeren stillede Ændringsforslag om 4 Mill. Kr. til Indkøb af Jord, der kun kan udstykkes efter Loven af 4. Oktober 1919.

Men, som jeg begyndte med at sige, vore Stemmer er til Raadighed for den højtærede Minister til Vedtagelse af Lovforslaget om Forlængelse af den gamle

Husmandslov i den Skikkelse, hvori han selv oprindeligt har fremsat det her.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet sagde, at det var, efter at Landstingets Finansudvalg havde sagt nej til de 4 Mill. Kr., at Ministeren stillede Forslaget her. Jeg ved ikke, om jeg er forkert underrettet, men jeg tror ikke, at Landstingets Finansudvalg har sagt nej, i hvert Tilfælde ikke endnu. Ministeren har haft saa travlt med at knytte denne Betingelse til, og han har maaske forudsat, at Landstinget vilde sige nej; men det er i hvert Fald kun et Par Dage siden, at Landstingets Finansudvalg fik Henvendelsen, og før de faar Henvendelsen, kan de ikke ret vel besvare den.

Men hvis Regeringspartierne virkelig skulde gøre Alvor af deres Trusel, som vi hørte her i den ærede Ordførers Tale, at de vil bringe al privat Udstykning til Standsning ved at nægte Medvirken til Gennemførelse af dette Lovforslag, som Ministeren selv oprindeligt har forelagt, saa føler jeg mig overbevist om, at det vil staa fuldstændig klart for alle, at det i Virkeligheden ikke er selve Udstykningen, Oprettelsen af de flest mulige selvstændige Landbohjem, der har Regeringspartiernes Interesse, men det er noget helt andet; de interesserer sig for; det er Jordens Socialisering, det er Statseje og Statsfæste, det er det, der er deres ledende Motiv.

Naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne talte om Valgdagen, vil jeg sige: hvis Regeringspartierne vil gaa ud til Vælgerne med denne Sag, skal vi gerne møde dem, og jeg for mit Vedkommende er ikke i Tvivl om, hvorledes Svaret vil blive paa dette Forsøg paa ved Tvang og ved Uddeling af offentlige Midler at indføre Fæstet, at tvinge og friste Folk ind i Fæste lige overfor det Selveje, som den alt overvejende Del af Befolkningen anerkender for at være den Besiddelsesform, der er mest tjenlig for Landbrugets Udvikling her i Landet.

Idet jeg heller ikke finder Anledning til at komme ind paa en Motivering af det Standpunkt, jeg her har angivet som Venstres, skal jeg i Henhold til disse Bemærkninger anbefale at stemme for Underændringsforslag til Ændringsforslag Nr. 5. Hvis dette Forslag forkastes, anbefaler jeg at stemme imod selve Ændringsforslaget.

De under Numrene 1, 2, 3 og 4 anførte Ændringsforslag, hvorved Lovens Forlængelse ændres fra 2 Aar til 1 Aar, finder jeg ikke, der er Grund til at sætte sig imod. Det drejer sig jo kun om en midlertidig For-